

“Wij zullen doorgaan!” (sept. 2020)

“Wij zullen doorgaan!”, dat is de titel van een bekend lied van Ramses Shaffy, dat ik de laatste tijd nogal eens door het huis galm. Aan dat lied moet ik de laatste tijd namelijk regelmatig denken als er weer nagedacht moet worden, bijvoorbeeld over het houden van fysieke diensten of over het organiseren van het winterwerk. We willen wel, maar durven bijna niet. Wij hebben immers allemaal wel de veel te drukke straten gezien in Balk of tijdens onze vakanties en weten dus niet of het c-virus weer zal toeslaan...

Je kunt rustig zeggen dat het c-virus ons nog steeds ‘in de tang’ heeft. Het maakt ons onzeker en bang, sommigen worden depressief, anderen worden boos en weer anderen proberen er maar het beste van te maken. En dan te bedenken dat wij niet de eersten zijn die een pandemie meemaken. En dat alle eerdere pandemieën zo mogelijk nog erger waren dan het c-virus, dat tot nog toe wereldwijd 800.000 dodelijke slachtoffers heeft gemaakt. Om een paar pandemieën te noemen: Aan de Pest van Justinianus (541-588) zijn ca. 50 miljoen mensen gestorven, evenals aan de Zwarte dood (1347-1351), d.i. zeker ca. 40% van de Europese bevolking. Een derde van de wereldbevolking is besmet door de Spaanse griep (1918) en ook daaraan zijn ca. 50 miljoen mensen overleden.

Hoe het ook zij, wij leven nú en moeten ons niet laten verlammen door het c-virus. Wij moeten doorgaan en leven. Betekent dat dat we alle voorzichtigheid dan maar los laten en maar moeten zien hoe het komt? Dat zeker niet! Als gelovigen mogen we erop vertrouwen dat God met ons is, ook in deze moeilijke tijd. Maar de verantwoordelijkheid voor de naaste kunnen we niet op God afschuiven. Als gelovigen zijn wij geroepen om zorgvuldig met onze naaste om te gaan. Om geen risicofactor te zijn. Laat dát de manier zijn waarop wij zullen doorgaan!